Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Antipa de la Calapodești

(10 ianuarie/23 ianuarie)

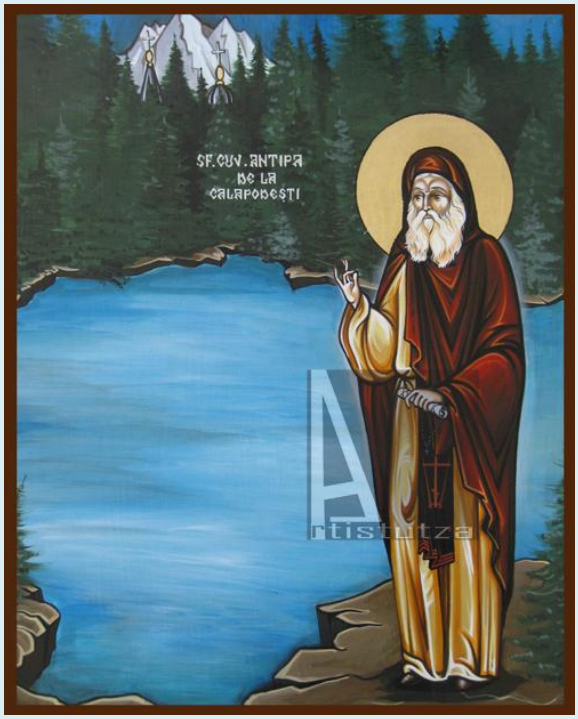

Sfântul cuvios Antipa (Atonitul) de la Calapodeşti (1816 - 1882) (10 ianuarie):

https://www.academia.edu/44894157/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Antipa_Atonitul_de_la_Calapode%C5%9Fti_1816_1882_10_ianuarie_

https://archive.org/details/sf.-antipa-de-la-calapodesti

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-antipa-de-la-calapodesti

***

Cântarea 1

Irmos: Dreapta Ta cea purtătoare de biruinţă, cu dumnezeiască cuviinţă s-a proslăvit întru tărie. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate pe potrivnici a zdrobit, israilitenilor făcându-le cale nouă prin adânc.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din părinţi bine credincioşi răsărind ca un crin, părinte Antipa, te-ai împodobit cu roua Duhului prin Taina Sfântului Botez. Şi, aprinzându-ţi dorul către cele înalte,

cu bucurie ai strigat: Doamne, eu vreau să las toate să-mi iau crucea, să-ţi urmez Ţie.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din pruncie te-ai arătat purtător al harului, cuvioase, căci simplu în înfăţişare fiind, te-ai făcut celor din jur minunată privelişte când şerpi veninoşi în mâinile tale de copil ai purtat. Pentru aceasta, Hristos, încă din fragedă vârstă, te-a pregătit să păşeşti peste şerpi, peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului, nimic vătămându-te, părinte cuvioase Antipa.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu trupul nemângâiat de cele pământeşti, iar cu duhul sârguindu-te a intra în locaşurile cele cereşti, ai părăsit patria şi neamul tău, cuvioase. Cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, apără şi miluieşte pe bine credinciosul tău popor, cel ce cu dragoste te cheamă pe tine în nevoi şi în necazuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cufundând în ape frământătura trupului cea omenească, pe care a luat-o Domnul din sângiuirile tale cele fecioreşti, a făcut-o neîmblânzită faţă de taberele cele potrivnice.

Catavasie: Fundul adâncului l-a descoperit şi pe uscat pe ai Săi i-a trecut, întru acelaşi acoperind pe potrivnici Domnul, cel tare întru războaie, că S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Însuţi, Cel ce singur ştii neputinţa firii omeneşti şi cu milostivire Te-ai închipuit întru dânsa, încinge-mă cu putere de sus ca să strig Ţie: Sfântă este Biserica cea însufleţită a slavei Tale celei preacurate, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfeşnic luminos te-ai arătat cu lucrarea virtuţilor, cuvioase părinte, celor ce cu credinţă şi cu evlavie se apropie de tine. Luminează-ne şi pe noi, fiii tăi duhovniceşti, aflaţi în întunericul acestui veac înşelător, ajutându-ne să împlinim dumnezeieştile porunci ca să-L slăvim pururea pe Hristos, Dătătorul bunătăţilor celor veşnice.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cum să nu fericim, părinte, râvna ta cea dumnezeiască? Căci trup din ţărână având, te-ai arătat înger pământesc slujind neîncetat lui Dumnezeu. Iar acum, în ceata cuvioşilor te veseleşti, slăvind pe Cel ce te-a încununat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu smerenia ta cea prea adâncă ai alungat duhurile răutăţii, părintele nostru Antipa. Cu podoaba obiceiurilor bune ţi-ai înfrumuseţat sufletul tău cel feciorelnic, pentru prea dulcele tău Hristos născut din Fecioară. Pe Acela, cuvioase, nu înceta a-L ruga să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din tine născându-Se, fără de sămânţă, Fiul cel mai înainte de veci, Fecioară-Maică, a zidit din nou lumea, Domnul omorând cu botezul Său pe şarpele cel ascuns în ape şi izbăvind oamenii din stricăciune.

Catavasie: Domnul, cel ce dă tărie împăraţilor noştrii şi înnalţă cornul unşilor săi, din Fecioară s-a născut şi vine către botez, pentru aceasta credincioşii să strigăm: nu este sfânt ca Domnul Dumnezeul nostru şi nu este drept fără numai tu, Doamne.

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Viaţa pustnicească dorind, fericite, şi grijile pământeşti lepădând, ai părăsit deşertăciunea celor trecătoare şi ca un nou David de la turmele tatălui fiind luat, în singurătatea pustiului ai intrat, nevoindu-te bărbăteşte în postiri şi în privegheri. Pentru aceasta te-ai făcut pildă înfrumuseţată a sihaştrilor, împodobindu-ţi sufletul cu neprihănita curăţie şi cu untdelemnul rugăciunii, şi luminându-ţi mintea cu privirea la locaşurile cele dumnezeieşti, acum te bucuri împreună cu îngerii înaintea Împăratului făpturii. Pe Acesta roagă-L să izbăvească din nevoi şi din primejdii pe cei ce săvârşesc cu credinţă şi cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedealna, glasul 1: Iubitorul de oameni - Hristos - poruncă nouă ne-a dat tuturor: „Să vă iubiţi unul pe altul, precum v-am iubit Eu”. Cu adevărat, dumnezeiască iubire ai arătat, cuvioase, pentru toate făpturile, pe care dar al lui Dumnezeu l-ai socotit. Dă-ne şi nouă, fiii neamului tău, a ne împărtăşi din iubirea ta cea sfântă ca să umblăm cu tărie pe calea cea dreaptă şi să aflăm milă şi har în ziua judecăţii de la Hristos Dumnezeu, cel ce te-a încununat pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu duhul nemângâiat de cele pământeşti, cuviosul Antipa românul - a luat crucea şi a urmat lui Hristos. Prin osteneli, lacrimi şi suspinuri neîncetate, s-a învrednicit de binecuvântarea Ta, Doamne. Pentru rugăciunile sale, numără-ne şi pe noi, în ceata aleşilor tăi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Iisus născându-Se din Fecioara Maria şi în Iordan botezându-Se de la Ioan, Duhul S-a pogorât peste Dânsul, văzut, în chip de porumbel. Pentru aceasta proorocul, împreună cu îngerii, a zis: slavă venirii Tale, Hristoase; slavă împărăţiei Tale; slavă iconomiei Tale, Unule Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Munte umbrit cu harul cel dumnezeiesc privindu-te Avacum, cu ochii cei de departe văzători, a vestit mai înainte pe Sfântul lui Israil, care avea să se nască dintru tine spre înnoirea şi mântuirea noastră.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îmbrăţişând cu dragoste crucea lui Hristos, cuvioase, ai purtat cu osârdie lupta împotriva taberelor demonice, făcându-ţi inima rai duhovnicesc. Cu rugăciunile tale, ocroteşte pe credinciosul tău popor cel ce cu dragoste, în sfinţite aşezăminte, te laudă pe tine.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iubirea curată către Dumnezeu şi către aproapele ai arătat, sfinte cuvioase. Căci în toate zilele, cu blândeţe şi uitare de sine i-ai mângâiat pe toţi, cei ce cu osârdie te căutau pe tine. Iar acum, veselindu-te în ceruri, nu-i uita pe smeriţii tăi fii de pe plaiurile obârşiei tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Din dumnezeieştile Scripturi te-ai adăpat, părinte Antipa, şi laudă lui Dumnezeu în dulce grai românesc cu dragoste osârdnică i-ai adus. Rugămu-ne cu umilinţă şi cântăm în sfinţitele biserici înălţate în cinstea numelui tău: Bucură-te, Sfinte Antipa, părintele nostru.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cuvântul, ca un Dumnezeu, fiind nevăzut, luând din Fecioara fire omenească, Se face văzut şi Se curăţă în Iordan, Cel străin de păcat, ca să cureţe de greşeli pe cel căzut.

Catavasie: Auzitu-s-a, Doamne, glasul Tău carele a zis, glasul celuia ce strigă în pustie când ai tunat peste ape multe, mărturisind fiului Tău, cu totul fiind de faţă, iar Duhul a strigat: Tu eşti Hristos, înţelepciunea şi puterea lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce ai luminat cu luminarea venirii Tale, Hristoase, şi ai strălucit cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoştinţei dumnezeirii Tale inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credinţă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dragostea de Dumnezeu şi înstrăinarea de cele pământeşti le-ai câştigat, cuvioase, şi ai păzit cu sfinţenie sfaturile evanghelice. Pentru aceasta, locuitor al cetăţii cereşti te-ai făcut, vrednicule de laudă, părinte Antipa. Îndrăznire având către Dumnezeu, roagă-te să dobândim şi noi creştinească dragoste ca să smulgem printr-însa neghinele răutăţilor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mulţimea lacrimilor tale ai curăţit întru tine dumnezeiescul chip, părinte. Iar demonii ce te-au necăjit pe tine multă vreme, au fost alungaţi cu biciul sfintelor tale rugăciuni. Fii mijlocitor nouă către Stăpânul să ne izbăvească de cursele vrăjmaşului celui viclean.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Izbăvitu-te-ai de patimile trupului, cuvioase, prin truda nevoinţelor tale. Iar în obştea Valaam ai petrecut duhovniceşte în virtuţi, aducând jertfă de laudă Mirelui Hristos, cel ce te-a ales pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Elisei a îndulcit amărăciunea apelor cu sare; iar Fiul tău şi Dumnezeu, botezându-Se în ape, a ridicat amărăciunea şi durerea păcatului.

Catavasie: Iisus, începătorul vieţii vine să dezlege osânda lui Adam celui întâi zidit şi curăţire, ca unui Dumnezeu netrebuindu-i pe cel căzut, curăţeşte în Iordan întru care pierzând vrajba a dăruit pacea care covârşeşte toată mintea.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos şi nu este izbăvitor; socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere. Mântuieşte pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu eşti celor neputincioşi tărie şi îndreptare.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În trupul tău firav, părinte, ai împletit din dragoste adâncă, postul îndelungat şi rugăciunea curată ca lucrări ale sufletului. Ca şi fericitul Pavel apostolul ai învăţat pe ucenicii tăi: „în orice şi în toate m-am învăţat să fiu şi sătul şi flămând; şi în belşug, şi în lipsă”, minunate părinte Antipa.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Oare, nu ţi-au venit gânduri de a face rău cuiva, părinte, te-a întrebat ucenicul iubit? „Niciodată nu pot veni astfel de gânduri părintelui iubitor de fii, dar cu atât mai mult, nu pot veni părintelui duhovnicesc”, ai răspuns, părinte. Din iubirea ta cea curată şi sfântă revarsă picături de rouă duhovnicească celor încercaţi cu multe feluri de ispite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

„Viaţa monahului e în biserică; iar lucrarea lui e pravila monahală” ai spus celor ce erau în neorânduială. Învaţă-ne să stăruim în rugăciune şi-n împlinirea poruncilor ca să scăpăm de vătămarea ispitelor. Ajută-ne în ostenelile noastre cele duhovniceşti şi roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Spăimântatu-s-au Cetele îngerilor, văzând pe Cel nevăzut, născut din Fecioară cu trup şi cufundat în râu spre a Se boteza; pe Cel ce este slăvit de cei fără de trup.

Catavasie: Glasul Cuvântului sfeşnicul luminii, luceafărul mergătorul înainte al Soarelui, în pustie pocăiţi-vă strigă tuturor noroadelor şi mai înainte vă curăţiţi că iată de faţă stă Hristos izbăvind lumea din stricăciune.

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care cu cunoştinţă Te lăudăm. Venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Din frământătura ostenelilor înmuiate cu lacrimile milostivirii tale, ai dospit rugăciunea cea mult roditoare, părintele nostru Antipa. Adu-ţi aminte şi de neamul nostru din care ai odrăslit, prea fericite, şi ocroteşte patria ta cu mijlocirile tale către Dumnezeu ca să-ţi cântăm ţie: Bucură-te, odraslă a Moldovei, iubitorule de pustnicie.

Icos

La chemarea dumnezeiască, bucurându-te cu duhul, ai fugit de deşărtăciunile lumii, primind jugul cel uşor al lui Hristos. Pentru aceasta, cetele monahilor îţi cântă ţie cu evlavie în sfinţitele locaşuri:
Bucură-te, mlădiţa cea bogată din Calapodeşti;
Bucură-te, fiule ales al ţinutului Zeletin;
Bucură-te, ostenitorul schitului românesc din Athon;
Bucură-te, al monahilor înstrăinaţi de ţară, dulce mângâiere;
Bucură-te chip al blândeţii;
Bucură-te, adânc de smerenie;
Bucură-te, necurmată rugăciune pentru neamul tău;
Bucură-te, iubitorule de isihie;
Bucură-te, vorbitorule cu Dumnezeu;
Bucură-te, lauda Valaamului; bucură-te, şi a noastră dulce alinare în viforul ispitelor;
Bucură-te, sfinte al neamului românesc;
Bucură-te, părinte Antipa, iubitorule de pustnicie.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cuptor duhovnicesc te înţelegem noi credincioşii, Născătoare de Dumnezeu, că precum Cel Preaînalt a izbăvit pe cei trei tineri, aşa şi pe mine, omul, în pântecele tău m-a înnoit, Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi prea slăvit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuvioase părinte Antipa, te-ai învrednicit a te atinge de moaştele vlădicăi Teodosie mucenicul, încredinţându-ne şi pe noi de sfinţenia lor. Şi primind îngerescul chip cu numele de Alimpie, ai cântat cu râvnă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bucură-te, părinte prea lăudate, căci Domnul ţi-a hărăzit să te împărtăşeşti de darurile Duhului Sfânt la racla moaştelor Sfântului Tihon, cel din Zadonsk. Pentru aceasta te-ai sârguit a-i urma vieţii acestuia şi a cânta în toate zilele: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Astăzi şi noi alergăm la racla moaştelor tale, părinte de Dumnezeu fericite. Cu trupul ostenit de patimi, ne închinăm icoanei tale şi însetaţi de dorul dumnezeieştii veselii, strigăm: Vino, părinte, odorul şi folositorul nostru, ocroteşte evlaviosul tău popor din care ai ieşit, ca să cântăm cu toţii într-un glas: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Nu s-a deosebit de firea Tatălui dumnezeiescul Cuvânt, întrupându-Se din Fecioara; că şi pe ea, întru întrupare a păzit-o cu adevărat nemicşorată. Şi cum Hristos cel prea slăvit primeşte mărturia Tatălui.

Catavasie: Pe tinerii cei bine credincioşi care au intrat în cuptorul cel cu foc, sunând duhul cel răcoritor, nevătămaţi i-au păzit şi a dumnezeiescului înger pogorâre, deci în văpaie răcoriţi fiind cu mulţumită cântă, prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: În cuptor tinerii lui Israil, ca într-o topitoare, cu podoaba bunei credinţe mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind să se bucure, cuvioase părinte, de binecuvântarea ta şi evlavioasele femei, ai cerut să ai mormântul în afara schitului în care cu osârdie duhovnicească te-ai nevoit. Pentru aceasta, îndrăznind la bunătăţile tale cele bogate, te rugăm: Caută spre noi şi binecuvântează cu racla cinstitelor tale moaşte, ca să cântăm neîncetat: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cântări de mulţumire îţi aduce ţie ţinutul Zeletinului, părinte, simţindu-te prezent cu duhul cum mijloceşti neîncetat pentru bine credincioşii tăi fii. Vino, părintele nostru Antipa şi înzestrează sfinţitele aşezăminte închinate ţie, ca să cântăm: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Antipa, Milostive, miluieşte pe robii Tăi şi revarsă bucuria cea desăvârşită poporului român care cântă în locaşurile Tale cântarea Sfintei Treimi: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

În cuptor, în chip tainic te-au închipuit pe tine tinerii, mai înainte, Fecioară şi în rug Moise mai înainte te-a însemnat; iar Isaia te-a văzut născând, fără de bărbat, Prunc, pe Domnul slavei, pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Slobodă adică făptura se cunoaşte şi fii luminii cei întunecaţi mai înainte numai domnul întunericului suspină, acum bine să laude cu osârdie pe pricinuitorul cea întâi ticăloasă toată moştenirea neamurilor.

Catavasie: Taină prea mărită a arătat cuptorul Babilonului care a izvorât roua ca în repejuni va să primească Iordanul focul cel netrupesc şi să sufere pe Ziditorul botezându-se cu trupul pe care îl binecuvântează noroadele şi îl prea înalţă întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Chipul curatei Naşterii tale l-a arătat rugul cel aprins cu foc, rămânând nears. Şi acum te rugăm să stingi cuptorul ispitelor cel sălbăticit asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, de Dumnezeu Născătoare.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În ceata cuvioşilor sălăşluindu-te cu sufletul, părinte, te veseleşti de vederea Dumnezeieştii Treimi. Şi îndrăznire având către Dânsa, roagă-te neîncetat să ocrotească neamul nostru şi să-l izbăvească din cumplitele nevoi şi din necazuri.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În sfinţitele locaşuri moldovene răsună glasul fiilor tăi duhovniceşti. Fii stâlp de întărire şi reazim de mângâiere celor ce te laudă şi cu credinţă îţi cântă: Bucură-te, părinte sfinte, îndreptătorul călugărilor şi lauda sihaştrilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ce este mai plăcut decât a lăuda pe Dumnezeu, Cel ce este minunat întru sfinţii Săi! Veniţi, dar, toţi iubitorii de prăznuire din Dacia străbună să-l lăudăm pe cuviosul Antipa - românul. Şi într-un glas să-i cântăm: Bucură-te, Sfinte părinte, odrasla cea sfântă a Moldovei şi rugător fierbinte al celor ce aleargă la tine cu credinţă şi cer ajutorul tău cel grabnic.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Stăpânit-a moartea până la Tine, Cel ce ai binevoit a Te naşte ca noi din Maică nenuntită, ca să ne mântuieşti pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel mai presus de fire, şi în ape să ne topeşti din nou cu focul cel dumnezeiesc al botezului.

Catavasie: Nu se pricepe toată limba a te lăuda după vrednicie, ci se întunecă şi mintea mai presus de lume a cânta ţie, de Dumnezeu Născătoare. Însă fiind bună,

primeşte credinţa, că ştii dragostea noastră cea dumnezeiască; că tu creştinilor eşti folositoare; pe tine te mărim.

Vieţile Sfinţilor - Cuviosul Antipa Atonitul de la Calapodeşti – Moldova

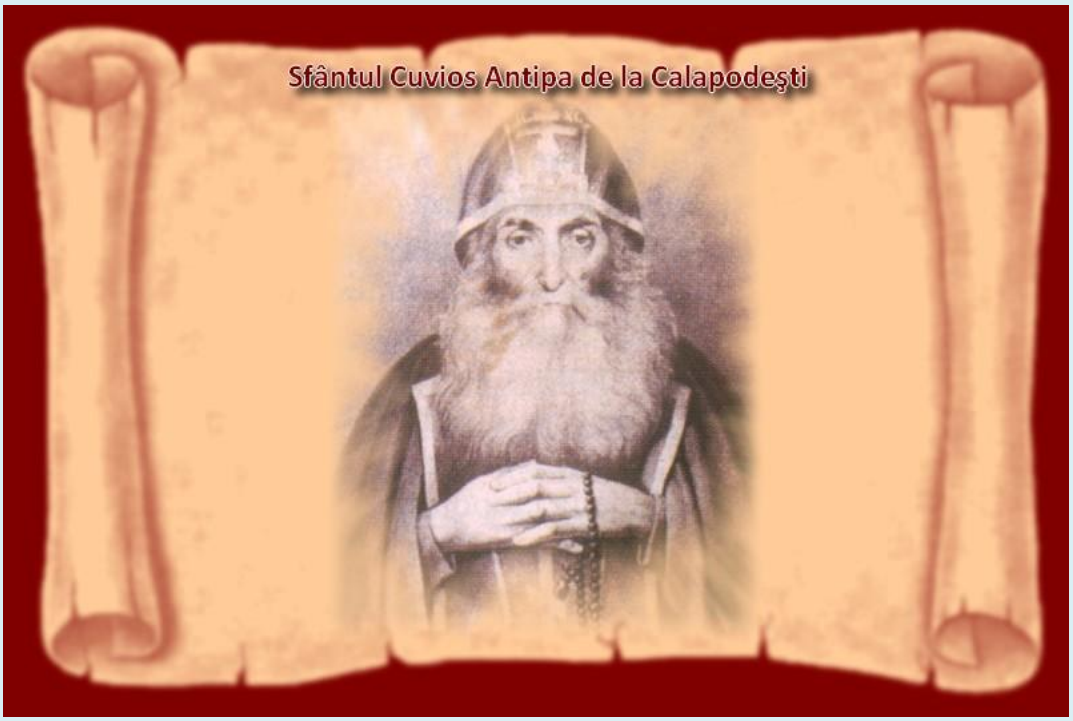

Pe cuviosul Antipa, mare trăitor duhovnicesc şi călugăr sfânt, l-a odrăslit pământul Moldovei în veacul al XIX-lea. ***Acest ostaş al lui Hristos, numit din botez Alexandru Luchian, s-a născut în anul 1816 într-o familie de ţărani credincioşi din satul Calapodeşti - Bacău.***

La vârsta de 20 de ani a fost călăuzit de Duhul Sfânt să intre în nevoinţa călugărească.

- ✓ *Mai întâi s-a ostenit doi ani de zile (1836-1837)* ***în obştea Mânăstirii Căldăruşani****.*
- ✓ *Apoi s-a dus la Muntele Athos şi s-a stabilit* ***în schitul românesc Lacu****, unde se nevoiau peste 80 de sihaştri români. Aici a deprins meşteşugul nevoinţei duhovniceşti de la cei mai aleşi călugări atoniţi, ajungând vestit în schit pentru postul şi osteneala lui. Tot aici a primit tunderea în monahism şi s-a învrednicit de la Dumnezeu de darul lacrimilor şi al neîncetatei rugăciuni.*
- ✓ *După aproape cinsprezece ani de sihăstrie în schitul Lacu, bunul nevoitor a trăit încă patru ani de zile* ***în Mânăstirea Esfigmenu****. Aici primeşte marele şi îngerescul chip al schimniciei sub numele de Antipa şi este hirotonit diacon.*

Astfel, înmulţind ostenelile şi privegherile de toată noaptea, ***cuviosul Antipa era cinstit în tot muntele ca mare sihastru şi lucrător al rugăciunii lui Iisus.*** Se învrednicise încă şi de darurile vindecării bolilor şi al înainte-vederii.

Iubind mai mult singurătatea şi smerenia decât cinstea şi lauda, în anul 1860 cuviosul Antipa a părăsit Muntele Athos şi s-a reîntors în Moldova, la mânăstirile din preajma Iaşilor. Dar văzându-se împresurat de mulţi credincioşi, căci numele lui se vestise în toată ţara, după trei ani a plecat să se închine la moaştele cuvioşilor părinţi de la Pecersca. Apoi a ajuns la mânăstirile din nord, uimind pe toţi cu sfinţenia vieţii lui. De aici, ***auzind de vestita Mânăstire ortodoxă Valaam, aflată pe o insulă din lacul Ladoga, aproape de hotarele Careliei (Finlanda), cuviosul Antipa, iubind fericita linişte şi înstăinare, în anul 1865 s-a aşezat în această mânăstire.*** Aici trăiau călugări foarte sporiţi, lucrători neîntrecuţi şi dascăli iscusiţi ai rugăciunii lui Iisus.

În Mânăstirea Valaam s-a nevoit cuviosul Antipa încă 17 ani de zile, învrednicindu-se de darul preoţiei şi "arătând fapte minunate de trăire duhovnicească, în post, în rugăciune şi în desăvârşita sărăcie". Cea mai mare nevoinţă a lui era rugăciunea cea de foc a inimii, prin care neîncetat slăvea pe Dumnezeu, izgonea gândurile cele necurate şi gusta din bucuriile cele negrăite ale Duhului Sfânt. La aceasta adăuga post îndelungat, privegheri de toată noaptea, lacrimi, metanii şi alte neştiute osteneli duhovniceşti. Săvârşea încă adesea dumnezeiasca Liturghie şi se ruga mult pentru lume şi pentru ţara în care s-a născut.

Pentru o petrecere aleasă ca aceasta, cuviosul ieroschimonah Antipa Luchian dobândise de la Dumnezeu darul facerii de minuni şi al înaintevederii. Căci cunoştea gândurile cele ascunse ale oamenilor şi pe mulţi îi povăţuia pe calea mântuirii. Era de asemenea şi un mare părinte duhovnicesc şi dascăl iscusit al rugăciunii inimii. Pentru aceea numele lui ajunsese cunoscut atât în Carelia cât şi în Rusia de nord, încât mulţi monahi şi credincioşi iubitori de Dumnezeu îl căutau şi îi urmau învăţăturile. Avea şi în Mânăstirea Valaam câţiva ucenici aleşi, dintre care cel mai sporit era ieroschimonahul Pimen, bărbat cuvios şi foarte învăţat.

După o nevoinţă binecuvântată ca aceasta, cuviosul Antipa Atonitul şi-a dat sufletul cu pace în braţele Mântuitorului Hristos, la 10 ianuarie 1882, şi a fost înmormântat în gropniţa Mânăstirii Valaam. Este singurul călugăr român care s-a nevoit în această vestită mânăstire isihastă din nordul Europei.

În anul 1883, văzând părinţii Mânăstirii Valaam că ieroschimonahul Antipa Luchian este venerat de ucenici şi de credincioşi ca sfânt, au rânduit să i se scrie viaţa

pe scurt spre lauda lui Dumnezeu şi folosul sufletesc. Astfel, ieroschimonahul Pimen, ucenicul său de chilie, scrie în acelaşi an nevoinţa părintelui său duhovnicesc, intitulată "Vrednicia de pomenire viaţă a ieroschimonahului Antipa".

Viaţa cuviosului Antipa a fost tipărită la Petersburg de două ori, în anii 1883 şi 1893, răspândindu-se atât în Rusia şi Finlanda, cât şi în Muntele Athos. Iar canonizarea şi trecerea în rândul sfinţilor a fost făcută în Muntele Athos, în anul 1906, după 24 de ani de la mutarea sa din viaţă.

În Mineiul pe ianuarie, în zece zile, tipărit în limba rusă la Mânăstirea Pantelimon din Athos, la pagina 46 figurează şi "*Cuviosul ieroschimonah Antipa Atonitul* ", cu viaţa sa pe scurt. ***Numele său este cinstit mai ales în mânăstirile din Sfântul Munte, fiind singurul călugăr atonit român trecut în rândul sfinţilor şi numărat printre cei din urmă cuvioşi părinţi ai Atonului*** (Pr. prof. Liviu Stan, op. cât., p. 73-75).

Aşa s-a nevoit şi s-a săvârşit în chip plăcut lui Dumnezeu, departe de ţară, un mare cuvios român, dascăl al liniştii şi al neîncetatei rugăciuni, cu ale cărui sfinte rugăciuni, Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.